

[Pia Kjærsgaard]

ningen. Så ville vi nemlig behandle årsagerne i stedet for symptomerne, som CD har foranlediget her, og som nu desværre resten af Folketinget lægger op til.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette dagsordensforslag indgår nu i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg skal glæde fru Pia Kjærsgaard med, at det var fuldt bevidst, at Fremskridtspartiet ikke blev spurgt i forbindelse med denne dagsorden. Vi fandt ikke nogen som helst anledning til at spille kræfter, fordi vi havde set, hvad fru Pia Kjærsgaard offentligt mente om denne debat, og der er jo ingen grund til at forhandle om noget, som man alligevel synes er latterligt.

Jeg synes, det siger meget om fru Pia Kjærsgaards vurderingsevne, at det eneste sted, man opfatter en racisme i det danske samfund, er, når der er nogle, der er uenige med Fremskridtspartiet. For det er jo småracisme, at man har kritiseret og været uenig med Fremskridtspartiet i de seneste år, sagde fru Pia Kjærsgaard. Og det synes jeg sætter Fremskridtspartiets synspunkter meget i relief.

Nu ved jeg godt, det er det sidste halmstrå, Fremskridtspartiet har til at redde en politik i land, at man skal køre på det her med de fremmede, men derfor må jeg stadig væk – og jeg har gjort det før – til fru Pia Kjærsgaard sige, at det bliver ikke rigtigere af at blive gentaget af fru Pia Kjærsgaard, at tamilsagen handler om flygtninge. Tamilsagen handler ikke om flygtninge. Tamilsagen handler om lov og orden; tamilsagen handler om, hvorvidt en minister også skal overholde de danske love. Det er det, der er spørgsmålet, det er ikke et spørgsmål om flygtningelovgivningen, men det kan fru Pia Kjærsgaard øjensynlig ikke forstå.

Og så må jeg bare sige til fru Pia Kjærsgaard om kampe i gaderne og bz'erne, der støtter CD: Jeg ville ønske, fru Pia Kjærsgaard i en sommerferie ville give sig tid til at læse verdenshistorie eller i alt fald tysk historie. Jeg vil håbe, at fru Pia Kjærsgaard ville se lidt på, hvad der skete i Tyskland i 1920'erne. Der skete nemlig det, at der kom gadekampe, fordi det yderste venstre og det yderste højre – i dette

tilfælde i Sverige altså bz'erne og skinheads – over for hinanden kæmpede, mens de folkevalgte holdt mund. Der var ingen folkevalgte i Tyskland, der tog opgøret med den gryende racisme og Hitlers småpush rundt omkring, og hvad det ellers hed alt sammen.

Historien har vist, at det var en fejltagelse; historien har vist, at fordi de folkevalgte ikke turde stille sig op og sige, at de synspunkter var uforenelige med det samfund, de levede i, så gik det galt.

Vi skal ikke diktere befolkningen noget fra Folketingets side, det er jeg enig med fru Pia Kjærsgaard i, men vi har en moralsk pligt som valgte af befolkningen til at stille os frem og sige: Vi finder nu alligevel, at der er grænser for, hvordan man kan behandle mennesker på grund af deres hudfarve eller deres religion eller deres nationale herkomst.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jamen det må alle politikere da have lov til at gøre som enkeltpersoner, som privatpersoner, det synes jeg da er helt fint. Det, som jeg tager afstand fra, er, at Folketinget dikterer det – for det bliver det jo, når det er en forespørgsel rejst til landets statsminister, anderledes kan det da ikke være.

Og så skal jeg sige, at jeg kun er tilfreds med, at hr. Duetoft tilsyneladende ikke har kunnet få alle partier med på denne forespørgsels ordlyd, sådan som man proklamerede fra CD's landsmøde. Jeg lagde mærke til, at der også var nogle andre partier, der var ude med en afstandtagen, fordi det var en nedgøring af den danske befolkning. Der skal overhovedet ikke herske tvivl om, at Fremskridtspartiet altid vil stå på den danske befolknings side. En gang imellem kan jeg godt have mine tvivl om, hvad andre partier herinde gør.

Så skal jeg sige med hensyn til tamilsagen, at jeg er fuldstændig overbevist om, at den slet, slet ikke havde fået den samme medieopmærksomhed, hvis det ikke lige netop havde været udlændingelovgivningen, der var tale om. Slet, slet ikke. Og det er igen – og jeg vil gentage det – et af symptomerne og ikke en af årsagerne. Men det er desværre typisk, at det er det, som politikere kaster sig over, i stedet for årsagen til problemerne.